

Diplomová práce se soustřeďuje na deníky Jarosława Iwaszkiewicze, Leopolda Tyrmanda a Witolda Gombrowicze z roku 1954 a pokouší se představit jejich vznik a strukturu. V prvním oddílu se dotýká otázek spojených s teorií deníkové a autobiografické literatury – vztahem autora empirického a autorského subjektu a kategoriemi vypravěče a hrdiny. Ve druhé části stručně představuje situaci vybraných autorů zejména v titulním roce, funkci autorských a editorských peritextů v publikovaných deníkových záznamech a věnuje se problému dvou verzí deníku Leopolda Tyrmanda. V závěrečném oddílu se soustřeďuje na analýzu samotných textů deníků, v nichž se hlouběji věnuje konstrukci textu, obrazu deníkového hrdiny a způsobu reflexe deníkového záznamu. Základem práce je porovnání tří rozdílných textů a poukázání na odlišné přístupy k literární tradici a samotnému žánru deníku.